

Svar (11/11 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Sundhedsstyrelsen registrerer de midlertidige autorisationer efter uddannelsessted – dvs. hvor lægen har opnået sin lægeeksamen – og ikke efter lægens fødested eller aktuelle statsborgerskab.

Pr. 1. november 1996 var der udstedt 69 midlertidige autorisationer. 19 af disse var på baggrund af lægeeksaminer opnået i den 3. verden. Med den 3. verden forstås der lande i Afrika, Asien og Latinamerika, fortrinsvis udviklingslande.

Spm. nr. S 384

Til sundhedsministeren (31/10 96) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Hvilken praksis udøver de læger fra den 3. verden, som ikke kan tale dansk eller har særlig dansk forståelse?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for samt ministerens svar på spørgsmål nr. S 175, der ønskes yderligere uddybet.

Svar (11/11 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg har modtaget følgende udtalelse fra Sundhedsstyrelsen, som jeg kan henholde mig til:

»Sundhedsstyrelsen kan oplyse, at læger fra 3. lande vil, såfremt uddannelsen kan ligestilles med den danske, umiddelbart kunne gives en midlertidig autorisation til virksomhed som underordnet læge i en konkret ansættelse i op til 18 måneder, typisk på et sygehus, hvor den fornødne supervision er tilstede.

Ønskes en varig autorisation, stilles der krav om dokumenteret sprogkundskab i dansk svarende til det niveau, der kræves i prøve i dansk for udlændinge, Danskprøve 2. Endvidere stilles der krav om visse tillægsprøver på universiteterne.

Ret til selvstændigt virke som læge kræver i alle tilfælde mindst ½ års klinisk ansættelse i Danmark efter opnået varig autorisation.

Det skal understreges, at uanset om der stilles sprogkrav eller ej og uanset, om en person har varig eller midlertidig dansk autorisation, er det i alle tilfælde ansættelsesmyndighedens ansvar, at de pågældende er i stand til at fungere forsvareligt i henhold til lægelovens regler om ansvarlig udøvelse af det pågældende hverv. Finder en arbejdsgiver, at dette ikke er tilfældet, f.eks. fordi den pågældende ikke er i stand til sprogligt at kommunikere med patienter, pårørende eller andet sundhedspersonale, er det arbejdsgiverens ansvar at bringe arbejdsforholdet til ophør.«

Spm. nr. S 385

Til sundhedsministeren (31/10 96) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Finder ministeren det ikke foruroligende, at danske patienter kan risikere at skulle diagnosticeres af en person, de ikke kan tale med, og hvor skal ansvaret for en fejldiagnose placeres, hvis den skyldes sproglige misforståelser?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for samt ministerens svar på spørgsmål nr. S 175, der ønskes yderligere uddybet.

Svar (11/11 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg har modtaget følgende udtalelse fra Sundhedsstyrelsen, som jeg kan henholde mig til:

»Sundhedsstyrelsen har i besvarelsen af spørgsmål S 175 redegjort for de sproglige krav, der stilles ved autorisation af udenlandske læger.

Sundhedsstyrelsen skal udtale, at en udenlandsk læge med ret til selvstændigt virke i Danmark, som ikke er ansat på et sygehus, i henhold til lægeloven har pligt til at udføre sit arbejde med omhu og samvittighedsfuldhed. Det betyder, at lægen skal være i stand til at